

výrok dne 6. 02. 2020

výrok dne

a je vykonatelné dnem

/ Prostějově

19. 02. 2020

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 6. 2. 2020 **odvolání** obžalovaného: **Mgr. Dušan Dvořák**, narozený 12. 1. 1962 v Olomouci, invalidní důchodce, posledně trvale bytem Ludmírov – Ospělov č. p. 6, okres Prostějov, aktuálně bez trvalého pobytu, t. č. ve výkonu vazby ve VV Olomouc, proti rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 3. 12. 2019, č. j. 3 T 70/2019-1411, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresní soud v Prostějově uznal obžalovaného vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se dopustil tím, že od přesně nezjištěné doby od jarních měsíců roku 2018 do 16. 8. 2018 v obci Ospělov, okr. Prostějov, v místě svého trvalého bydliště, na přilehlých pozemcích u rodinného domu čp. 6, v rozporu s ustanoveními § 4, § 8 a § 24 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, za účelem následného zpracování do toxikomansky využitelné podoby v několika stádiích růstu pěstoval nejméně 133 kusů rostlin konopí o velikosti od 20 do 190 cm, přičemž nejméně dalších 111 kusů rostlin konopí bylo již vypěstováno, sklizeno a nacházelo se v půdních a dalších prostorách uvedeného domu ve stádiu sušení, když ze všech těchto rostlin po příslušném procesu – kompletním vysušení, odstranění toxikologicky nevýznamných stonků a semen a zpracování do podoby toxikomansky využitelné drtě složené z usušeného květenství a horních lístků konopí, způsobilé ke spotřebě jako tzv. marihuany, získal či mohl získat 7.217 g sušené rostlinné hmoty, obsahující 41,96 g zakázaného množství účinné látky delta-9-tetra hydrokanabinolu (THC), přičemž tyto rostliny a sušená rostlinná hmota (marihuana) obsahují účinnou látku delta 9 tetrahydrokanabinol (THC), který je principiální psychoaktivní složkou konopí a je koncentrován v pryskyřici, tedy nedovoleně vyráběl a přechovával psychotropní látku tetrahydrokanabinol s množstvím účinné látky vyšším než 0,3 % THC, uváděné v dílci § 24 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, tedy v množství větším než malém, přičemž konopí a pryskyřice z konopí, s výjimkou konopí pro léčebné použití uvedené v seznamu č. 1, jsou uvedeny v seznamu č. 3 – omamných látek, přílohy č. 3 k nařízení vlády o seznamech návykových látek č. 463/2013 Sb. a delta9 - tetrahydrokanabinol (THC) je jako psychotropní látka zařazena do seznamu

č. 5 - psychotropních látek, přílohy č. 5 k nařízení vlády o seznamech návykových látek č. 463/2013 Sb., a dle ustanovení § 289 odst. 1 trestního zákoníku se jedná o zákonem stanovenou psychotropní látku,

a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 6. 2. 2018, sp.zn.: 3T 131/2017, který nabyl ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně, sp.zn.: 8To102/2018, právní moci dne 22. 05. 2018, pro přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců, s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 48 měsíců, a propadnutí věci.

2. Za toto trestné jednání byl obžalovanému uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a rovněž trest propadnutí věci, a to sušené rostlinné hmoty využitelné pro toxikomanii + stonky, kořeny a semena a rovněž drtičky, specifikovaných v napadeném rozhodnutí.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný sám i prostřednictvím dvou obhájkyň odvolání. V odvolání podaném JUDr. Zdeňkou Rekovou je namítáno, že došlo k neúplnému dokazování, a tudíž jsou neúplná skutková zjištění, kdy navíc důkazy byly výlučně hodnoceny v neprospěch obžalovaného, jehož snaha o výrobu konopí jako léku je kriminalizována již 10 let. Obžalovaný zde navrhuje provedení listinných důkazů blíže specifikovaných a dále vyžádat i další listinné důkazy, zejména policejní protokoly, i rovněž výsledky navržených svědků, které již navrhoval v hlavním líčení dne 3. 12. 2019. Obžalovaný zejména namítá, že své jednání považuje za beztrestné, naopak došlo k ublížení na zdraví členům výzkumu, neboť v důsledku zabraného konopí a produktů z konopí došlo k ublížení na zdraví, včetně ublížení na zdraví s následky smrti u úspěšně se léčících onkologických pacientů a členů výzkumu. Rovněž tak je namítáno, že soud se nevyrovnal s platností a účinností nařízení vlády č. 207/1920 Sb., stejně tak nebyly položeny předběžné otázky soudnímu dvoru EU. Obžalovaný má za to, že svým jednáním v podstatě supluje roli státu a je paradoxně za tuto činnost odsuzován, ačkoliv je odbornou veřejností, nemocnými, a dokonce i vládou ČR ceněn. Obžalovaný namítá mylné měření THC u konopí i skutečnost, že jeho jednání nevykazuje znaky škodlivosti. Pokud je argumentováno, že konopí může vydávat pouze lékař, tak obžalovaný má za to, že toto platí jen pro obchodní činnost a nevztahuje se na jednání obžalovaného. Pokud je ve vztahu k léčebné činnosti obžalovaného namítáno, že při domovní prohlídce nebyly nalezeny žádné čípky, masti, tinktury či spreje, pak obžalovaný se hájí tím, že není jeho povinností se vyvíňovat z trestného jednání a on sám se považuje za erudovaného adiktologa s řadou cen, který je oprávněn v tomto oboru i provádět léčení. Obžalovaný se dále v tomto odvolání prostřednictvím obhájkyň vyjadřuje k výkladu pojmu „technický předpis“ a dále k pojmu „prekurzor“. Je tedy navrhováno, aby byl podané obžaloby zproštěn.
4. Toto odvolání bylo doplněno písemným podáním nové obhájkyň JUDr. Jarmily Pospíšilové, která rovněž odvolání přednesla i v rámci veřejného zasedání. Pod bodem II. je zde navrhováno vyloučení soudců, mimo jiné i senátu 3 To, pro jejich podjatost. K tomuto je odvolacím soudem nutné podotknout, že v rámci veřejného zasedání k této námitce byla obhájkyň i obžalovaný výslovně dotázáni a obžalovaný osobně sdělil, že na námitce podjatosti vůči senátu 3 To Krajského soudu v Brně ve složení Mgr. Šárka Dufková, předsedkyně senátu, a dále soudkyň Mgr. Lenky Králíkové a Mgr. Petry Wolfové, netrvá, ničeho nenamítá a tuto svou námitku na podjatost bere zpět.
5. Dále je v odvolání namítáno, že došlo k porušení základního práva na spravedlivý proces a doložené důkazy nebyly hodnoceny řádně, ale svévolně. Obžalovaný prostřednictvím obhájkyň má za to, že není naplněna subjektivní ani objektivní stránka trestného jednání, které je mu kladeno za vinu. Sám obžalovaný má zato, že pomáhá nemocným lidem a jedná tedy v souladu

s ustanovením § 28 trestního zákoníku v krajní nouzi a jeho léčení nemůže být vydáváno za škodlivé a nebezpečné. V bodě IV. je obhajobou zopakována námitka nezákonného měření THC v konopí, kdy je nutné rostlinu konopí definovat jako celou nadzemní část rostliny, včetně vrcholíku a rovněž tak do měření zahrnout i kořen a stonek. Obžalovaný opakuje, že pěstoval konopí za vědeckým, léčebným a výzkumným účelem a chtěl prokazovat také toto z výpovědi navržených svědků. Obhajoba obžalovaného spočívá v tom, že konopí, které pěstoval, tak hlídal, aby mělo velmi nízký obsah THC a vysoký obsah CBD, kdy vzhledem k přibližnému obsahu 0,579 % THC nemůže mít toto konopí omamné účinky. Dále pak obžalovaný při přednesu svého odvolání u veřejného zasedání uvedl, že na obsahu THC v rostlině se podílí nejméně 26 faktorů vzhledem k podmínkám pěstování, proto nelze učinit jednoznačný závěr o tom, jaký obsah THC konkrétní rostlina může mít. Celkově má obhajoba a obžalovaný zato, že došlo k porušení presumpce neviny, a pokud jde o vyhrožování a vulgaritu adresované soudcům a státním zástupcům, pak obžalovaný sepsal jednak omluvný dopis, přesto však poukazuje na kartelové jednání státního zastupitelství a justice. Má za to, že hlavní líčení neproběhlo řádným způsobem a neměl dostatečnou možnost se obhajovat. Dále obžalovaný ve svém odvolání spatřuje pochybení ve vztahu k právu EU a porušení tohoto práva, když stěžejní argument obžalovaného spočívá v tom, že z důvodu nadřazenosti práva EU nelze na něj nahlížet tak, že by konal nedovoleně, tj. bez povolení ve smyslu § 4, § 8, a § 24 zákona č. 167/1998 Sb. o návykových látkách, a to z důvodů, které dále obžalovaný ve svém odvolání podaném prostřednictvím obhájkyne JUDr. Pospíšilové rozvádí. Co se týká předvstupní argumentace, má zato, že se jedná o čistě argument formalistického rázu, který ignoruje nejen unijní judikaturu vztahující se ke směrnici 94/34, ale i změny zavedené do ZoNL zákonem při zavádění konopí do lékáren. S ohledem na nenotifikaci zákona konopí do lékáren tak ani není možné aplikovat již samotný § 24 odst. 1 písm. a) ZoNL vůči obžalovanému. Má za to, že soud I. stupně se nevypořádal s jednotlivými argumenty uvedenými ve vyjádření obžalovaného a má za to, že celý postup zcela odpovídá tzv. „salámové taktice“, kterými české soudy dlouhodobě se zdráhají uznat oprávněnost argumentace obžalovaného a svévolně a systematicky jeho argumenty a činnost potírají. Dále pak v bodě XI. obžalovaný přednáší důkazy o kartelovém jednání. Celkově je tedy obžalovaným navrhováno, aby byl zproštěn podané obžaloby, popř. aby věc byla zrušena a vrácena soudu I. stupně.

6. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal dle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
7. Odvolací soud má za to, že soud I. stupně dospěl ke správným a úplným skutkovým zjištěním na základě důkazů provedených u hlavního líčení. Soud I. stupně se podrobně zabýval důkazní situací vyplývající nejen z obhajoby obžalovaného, ale i z provedených důkazů, a to již ze samotného částečného doznání obžalovaného, který nepopírá skutkový děj tak, jak je popsán v napadeném rozhodnutí, pouze nesouhlasí s právním hodnocením, přičemž je usvědčován zejména listinnými důkazy, a to protokolem o provedené domovní prohlídce, dále materiály týkající se jeho aktivit v pěstování konopí prezentované na internetu a sociálních sítích, rovněž tak z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie a v neposlední řadě i ze zpráv Generálního ředitelství cel a Státního ústavu pro kontrolu léčiv a rovněž tak ze spisů svědčících o předchozí trestné činnosti Okresního soudu Prostějov pod sp. zn. 11 T 130/2016, sp. zn. 3 T 131/2017, a sp. zn. 2 T 63/2018. Všechny provedené důkazy pak soud I. stupně zhodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech. Soud I. stupně své skutkové i právní závěry přesně, jasně a přesvědčivě zdůvodnil a při svém rozhodování postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu. Rozsudek soudu I. stupně je logický bez jakýchkoliv rozporů a řízení, které jeho vydání předcházelo, rovněž netrpí žádnými vadami. Je nutné poukázat na to, že obžalovaný v rámci svého odvolání v podstatě opakuje svou obhajobu a námitky, s nimiž se již vypořádal soud I. stupně jakož i Nejvyšší a Ústavní soud, přičemž

hodnocení důkazů je jeho výsadním právem a odvolacímu soudu nepřísluší zasahovat do takového hodnocení důkazů, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky. To však odvolací soud nezjistil.

8. Je nutné předeslat, že v řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, bylo postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, zejména s těmi, které mají zabezpečit objasnění věci. Řízení ani nebylo zatíženo žádnými procesními vadami, a pokud bylo požadováno provedení důkazů výsledky svědků: Ing. Martin Dindoš, Vladimír Dopita, Jan Majer, Jana Dvořáková, Ing. František Dvořák, Josef Pospíšil, Hana Barešová, David Koller, Miroslav Kočíř, Viktor Bakoš, Jaromír Dvořák, Mgr. Thomas Müller LL.M., Ing. Tomáš Ocelka, Ing. Jiří Kučera, Mgr. Karel Šťastný, pak tyto důkazní návrhy byly soudem I. stupně zcela zákonným způsobem zamítnuty jako nadbytečné, neboť pokud byl zjištěn skutkový stav řádně, není nutné akceptovat další návrhy na doplnění dokazování a je plně v pravomoci soudu posoudit důvodnost takového návrhu, jak například vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 4 Tdo 226/2012, neboť obecné soudy nejsou povinny vyhovět všem návrhům účastníků, ale jsou povinny o takovýchto důkazních návrzích rozhodnout. Proto i odvolacím soudem bylo rozhodnuto ještě o dalších doplňujících návrzích na dokazování, a to zejména výsledky svědků Mgr. Vojtěch Adam, ministr zdravotnictví, Mgr. Jakub Frydrych, ředitel národní protidrogové centrály a pan Thomas Müller, zaměstnanec odboru pro zastupování ČR u Evropského soudního dvora, které odvolací soud rovněž považoval za nadbytečné vzhledem k výsledkům dokazování. Ve vztahu ke skutkovému ději, který byl nade vší pochybnost prokázán, proto i odvolací soud rozhodl dle § 216 odst. 1 trestního řádu, že tyto důkazy se jako nadbytečné nebudou provádět.
9. Je nutné konstatovat, že obžalovaný Mgr. Dušan Dvořák v podstatě nepopírá skutkové jednání tak, je popsáno ve výroku napadeného rozsudku, neboť sám obžalovaný přizná, že v obci Ospělov, a to v rodinném domě č. p. 6 a přilehlých nemovitostech, kde byl tehdejší výlučným vlastníkem, v předmětném období pěstoval rostlinu konopí, a tuto i sušil, avšak obžalovaný vznáší řadu námitek, proč toto jednání není trestné a měl by být obžaloby zproštěn. S jeho námitkami se však ani odvolací soud neztotožňuje.
10. Předně je nutné konstatovat, že obžalovaný se odvolává na to, že konopí pěstuje, suší a vyrábí z něho léčebné přípravky v rámci svého léčení, vědecké a výzkumné činnosti. K tomuto je však nutné odvolacím soudem podotknout, že obžalovaný po celou dobu nyní konaného trestního řízení ani v předešlých trestních řízeních nikdy neprokázal, že by se takovouto činností zákonným způsobem zabýval. Je nutné poukázat na to, že při provedení domovní prohlídky byly vždy nalezeny pouze rostliny konopí, a to buď ve fázi růstu anebo ve stádiu sušení. Nikdy u obžalovaného nebyly nalezeny žádné léčebné produkty v podobě mastí, tinktur či obdobného materiálu. Je nesporné, že obžalovaný nemá žádné odborné vzdělání, co se týká léčení, že by mohl provádět toto lege artis. Pokud u domovní prohlídky byl obžalovaný dotazován, jak vyplývá z protokolu na č. l. 96 a následujících, tak výslovně odmítl dát seznam pacientů, které údajně léčí. Nutné tak je odkázat na listinný důkaz od Státního úřadu pro kontrolu léčiv, kdy obžalovaný nemá licenci k pěstování konopí pro léčebné účely a ani o toto nikdy nežádal. Stejně tak jako u Generálního ředitelství cel, jak vyplývá z č. l. 153, nebylo ze strany obžalovaného ohlášeno pěstování tzv. technického konopí.
11. Ohledně zmiňovaného provozování léčebné činnosti, která však nyní provedeným dokazováním nebyla zjištěna, je nutné odkázat na rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 13. 4. 2012, sp. zn. II. ÚS 664/12, kdy byl vysloven souhlas se závěrem Nejvyššího soudu, a to jeho rozhodnutí sp. zn. 8 Tdo 1231/2011, když Nejvyšší soud uvedl, že pokud obžalovaný léčebnou činnost provozoval, tak ho to nezbavuje trestní odpovědnosti, neboť jemu kladená trestná činnost spočívá v tom, že uvedené návykové látky zpracovává do podoby materiálu využitelného pro toxikomanii a není pochyb o tom, že v popsaném rozsahu i způsobem, jakým s omamnými látkami nakládal, porušil zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovatelného nakládání s omamnými a psychotropními látkami. Odvolacím soudem je

v tomto nutné konstatovat, že není popírána skutečnost, že konopí může mít léčebné účinky, a proto je snaha o zařazení konopí jako léčebného prostředku, avšak kontrolovatelným způsobem regulovaným státem, neboť i nadále konopí v sušené formě, tedy marihuana, zůstává omamnou a psychotropní látkou, se kterou nelze nakládat dle vlastního uvážení v rozporu s platnými právními předpisy, přičemž sám obžalovaný uvádí, že je si tohoto vědom, že existuje právní regulace, avšak odmítá se jí podřídít.

12. Pokud pak uvádí, že jedná v krajní nouzi, neboť léčí nemocné, tak s tímto jeho závěrem se nelze v žádném případě v souvislosti s krajní nouzí myšlenou trestním zákoníkem ztotožnit. Pokud dále obžalovaný uvádí, že pěstuje konopí k vědeckým a výzkumným účelům, tak ani tuto skutečnost žádným způsobem nedokládá. Nadto je nutné odvolacím soudem uvést, že pokud se obžalovaný staví do role známého adiktologa a spolupracuje na vědeckém zkoumání konopí s dalšími vědci, kdy je například zmiňován zejména Ph.D. Doc. RnDr. Lumír Ondřej Hanuš, DrSc., a další spoluautoři Velké knihy o léčbě konopím pro 21. století, tak je odvolacím soudem nutné konstatovat, že žádné další osoby kromě obžalovaného nejsou trestně stíhané, tudíž neprovádí protiprávní činnost takovým způsobem a v takovém rozsahu, jako právě obžalovaný. Je tedy zřejmé, že vědeckého zkoumání je možné docílit jiným, než nezákonným způsobem, který činí obžalovaný, vědom si právní úpravy, kterou ovšem odmítá akceptovat. V této souvislosti je nutné poukázat i na rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 11 Tdo 1455/2018, kde bylo konstatováno, že obžalovaný po celou dobu páčání trestné činnosti sám nekriticky vychází z bezdůvodného přesvědčení, že jeho činnost je prospěšná, ale opomíjí existenci podmínek a zákonné úpravy, která je v právním státě dána. Rovněž tak nelze přehlédnout ani rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 8 Tdo 1231/2011, kdy ani poskytování služeb přírodního léčitele nevylučuje trestní odpovědnost dle § 283 trestního zákoníku, pokud by návykové látky bez povolení zpracovával do podoby materiálu využitelného pro toxikomanii.
13. Dále je nutné poukázat na zákon č. 167/1998 Sb. o návykových látkách, kdy pod § 3 je definováno, co se rozumí zacházením s těmito návykovými látkami, kde je mimo jiné uveden i výzkum, avšak § 4 uvádí, že je třeba k takovéto činnosti povolení, přičemž bez povolení mohou toto provozovat subjekty uvedené v § 5, kde se hovoří o provozu lékáren a přípravy do lékových forem. § 8 pak jednoznačně mluví o povinnosti vydání povolení k zacházení, kdy by pak z § 8a vyplývala bezúhonnost, avšak obžalovaný žádné takovéto povolení nevlastní, když dříve o něj žádal, avšak řízení bylo zastaveno. V § 24 je pak jednoznačně uvedeno, že u konopí se zakazuje pěstovat druhy a odrůdy rostlin konopí (Cannabis), které mohou obsahovat více než 0,3 % THC s výjimkou licence a zákaz se nevztahuje na pěstování odrůd pro výzkumné účely, avšak i zde, když v minulosti obžalovaný žádal u ministerstva zdravotnictví, bylo toto řízení zastaveno, jak vyplývá z předchozích trestních řízení.
14. V návaznosti na shora uvedené je pak nutné přejít k výši THC v rostlinách pěstovaných obžalovaným a k metodě měření, kdy obžalovaný neustále namítá nesprávnost změřené hodnoty a použité metodiky. V této souvislosti je pak nutné jednoznačně odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2016, sp. zn. 6 Tdo 323/2016, který uzavřel, že metody k měření obsahu THC vychází ze standardů obsažených v Nařízení Komise. Nejvyšší soud pak poukazuje na Nařízení Komise (ES) č. 327/2002 ze dne 21. února 2002 a nařízení (ES) č. 2316/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1251/1999 o režimu podpor pro producenty některých plodin na orné půdě, a upravuje v příloze XIII. zařazené do přílohy V. „metodu společenství pro kvantitativní určování obsahu delta-9 THC v odrůdách konopí“. Je tedy zřejmé, že ačkoliv zákon o návykových látkách nijak nevymezuje metody postupu měření koncentrace THC v konopí, činí tak právní akt komunitárního práva, z něhož vycházejí při svém odborném zkoumání pracoviště provádějící předmětné měření. Na toto navazuje rovněž rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tdo 1455/2018, které konstantně uvádí, že problematika metodiky stanovení obsahu účinné látky je zpracována normativně, na úrovni práva Evropské unie. S ohledem na shora uvedené odvolací soud rovněž považuje odborné vyjádření na č. l. 128

a čl. 133 z oboru kriminalistika, odvětví chemie, za zcela relevantní a přiléhavý důkaz ke zjištění obsahu THC v předmětných rostlinách konopí. Dále je odvolacím soudem nutné podotknout, že pokud obžalovaný v rámci veřejného zasedání namítal, že by měla být brána na zřetel celá rostlina včetně stonku a kořene a takto z celé rostliny vypočítáván obsah THC, pak je nutné konstatovat, že dalším vyjádřením k dotazu senátu si obžalovaný protiřečí, neboť sám uvádí, že kořen v podstatě nevyužívá pro účinné látky, ale sám jej používá pouze k tzv. dochucení, a to dokonce primárně pro používání na otoky a rovněž tak obžalovaný uvedl, že stonek vůbec sám nepoužívá. Zcela správně tedy jak vyplývá z odborného vyjádření na č. 1. 128 druhostranně, byly před měřením odděleny stonky a semena. Je tedy zřejmé, že pokud se v předešlých trestních řízeních vyjadřovali experti z OKTE Policie ČR, KRP Moravskoslezského kraje, tak podrobně popsali metodiku zjišťování objemu účinné látky ve zkoumané rostlinné hmotě a jedná se o běžně uznávané a používané metody v kriminalistické praxi nejen v České republice, neboť uvedenou metodu doporučuje i Společenství národů ve svém dokumentu Doporučené metody pro identifikaci a analýzu konopí a konopných produktů.

15. Další formální námitka, jež se opakuje v každém trestním řízení u obžalovaného, se týká nenotifikace sporných ustanovení zákona o návykových látkách, a tudíž je dle názoru obžalovaného dána jejich nevymahatelnost, přičemž právě porušení ustanovení § 4, § 8 a § 24 uvedeného zákona je kladeno za vinu obžalovanému. Zde je možné opětovně odkázat na rozhodnutí Ústavního soudu pod sp. zn. III. ÚS 3354/2016, který dovodil, že ani v době před novelou zákona o návykových látkách provedenou zákonem č. 50/2013 Sb., neexistoval na základě zákona o návykových látkách žádný právní režim umožňující komukoliv pěstovat bez povolení konopí, jehož obsah THC mohl překračovat 0,3% na jakékoliv ploše či k jakémukoliv účelu. Předmětná ustanovení tohoto zákona, jež byla citována shora a provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že u obžalovaného byl zajištěn rostlinný materiál, jehož odborným zkoumáním bylo zjištěno, že obsahuje více než 0,3% THC, a tudíž na obžalovaného ustanovení § 29 zákona o návykových látkách vůbec nedopadá. Je nutné dále konstatovat, že ustanovení § 2 písm. d) a § 24 písm. a) tohoto zákona o návykových látkách, je zde od nabytí jeho účinnosti, tedy od 1. 1. 1999, přičemž Českou republiku notifikační povinnost dle paragrafů Směrnice Evropského parlamentu pod sankcí nevymahatelnosti nenotifikovaného návrhu technického předpisu vůči jednotlivci se dotýká a váže jej až od vstupu do Evropské unie, tj. od 1. 5. 2004. Nutné je také konstatovat, že kromě Ústavního soudu se touto otázkou zabýval i Nejvyšší soud ve svém usnesení pod sp. zn. 11 Tdo 1455/2018, který uzavřel, že i s ohledem na konstantní názor Ústavního soudu, považuje za nedůvodný postup předložení předběžných otázek Soudnímu dvoru EU v rozsahu, jak to opakovaně navrhuje obžalovaný. Lze shrnout a souhlasit s názorem Ústavního soudu, že česká právní úprava nebyla a není a priori nelegitimní či samoučelná. Je nutné souhlasit se závěry Ústavního soudu, že v demokratickém právním státě nelze právní úpravu podřizovat vůli jediného člověka, tedy ani stěžovatele a žádné základní lidské právo na pěstování konopí s obsahem THC potenciálně vyšším než 0,3% bez ohledu na omezení vyplývající z platné a účinné právní úpravy nezaručují, a tedy domoci se tohoto práva je možné pouze politickou cestou.
16. K tomuto odvolací soud podotýká, že obžalovaný je si vědom, že jedná protizákonně a protiprávně a vznášet tyto námitky v opakovaných trestních řízeních je v podstatě v rozporu se zásadami právního státu, kde je oddělena moc zákonodárná, výkonná a soudní. Odvolacím soudem je nutné konstatovat, že soudy spadají logicky pod moc soudní a jejich úkolem je aplikovat platné a účinné právní normy, a pokud je obžalovaný nedodržuje, dovodit z nich jeho trestně právní odpovědnost. Pokud obžalovaný s těmito právními normami nesouhlasí, je nutné iniciovat postupy v rámci moci zákonodárné na změnu, ať již v podobě novely či přijetí nových zákonů. Toto se v žádném případě nemůže vyřešit v rámci trestního řízení a je nutné v souladu s rozhodnutím Ústavního soudu III. ÚS 3354/16 dospět k závěru, že neexistuje ani před novelami ani po nich stav, který by komukoliv na území České republiky umožňoval pěstování

konopí s vyšším obsahem než 0,3% THC, a to bez potřebného povolení, kterým obžalovaný nedisponuje. Novela zákona č. 50/2013 upravila v § 24 řešení legálního nakládání s konopím, a to pomocí licence. To však obžalovaný soustavně neakceptuje.

17. Ze shora uvedeného pak jednoznačně vyplývá společenská škodlivost jednání obžalovaného, se kterou obžalovaný ve všech trestních řízeních opakovaně polemizuje, ale nelze než uzavřít jinak, že stát legální pěstování konopí kontroluje a eviduje a obžalovaný se tímto způsobem nechová. Vzhledem k opakujícímu se trestnému jednání obžalovaného i rozsahu spáchané trestné činnosti, když v nyní projednávané věci množství účinné látky THC, kterou obžalovaný svým počínáním vyrobil je čtyřnásobkem převyšujícím kritérium rozsahu a pak nelze použít ani zásadu subsidiarity trestní represe, když obžalovaný navíc tyto omamné a psychotropní nevyužívá pouze k vlastní potřebě, ale jak sám uvádí, právě šíří všechny části rostliny konopí, když navíc sám u odvolacího řízení uvedl, že předává i semena k pěstování této rostliny dalším osobám. Nelze pak přehlédnout, že v nemovitostech patřících v době páchaní trestné činnosti výlučně obžalovanému po jejich sušení zůstalo přes 7 kilogramů sušené rostlinné hmoty využitelné pro toxikomanii.
18. Odvolacím soudem je nutné podotknout, že soud I. stupně správně upravil skutkový děj, co se týká rostlin jak ve stádiu růstu, tak ve stádiu sklizení a sušení dle počtu, jak odpovídají domovní prohlídce, vyplývající z protokolu na č. 1. 97 a následujících a v návaznosti na to pak hmotnost sušené rostlinné hmoty, včetně obsahu THC vyplývající z odborných vyjádření. V nyní projednávané věci se tedy jednalo o množství přes 7 kilogramů sušené rostlinné hmoty, kdy např. ve věci Okresního soudu Prostějov pod sp. zn. 3 T 131/2017, tedy z předešlého období, se jednalo o usušení přes 3 kilogramů sušené rostlinné hmoty, tedy vždy se jedná o množství mnohonásobně převyšující množství této látky pro jednoho člověka či několik málo osob. Tím je dána nebezpečnost i škodlivost trestného jednání, které nemůže být v žádném případě zahrnuto pod zásadu subsidiarity trestní represe.
19. Ohledně společenské škodlivosti je pak nutné poukázat na stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Tpjn 300/2014, z něhož vyplývá, že z rostliny konopí, která byla sklizena, vzniká jejím dalším zpracováním v procesu, v němž je konopí vstupním komponentem, marihuana, což je název pro usušené květenství a horní lístky konopí a je to forma již způsobilá ke spotřebě. Podle ustálené judikatury se v případě rostliny konopí její sušení považuje za její zpracování, a tudíž tento proces je již nutné v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR považovat za výrobu této omamné a psychotropní látky, anebo pokud tato rostlina se nachází v době růstu či ještě v neusušené podobě, pak se jedná o pokus o její výrobu, když v tomto stanovisku Nejvyššího soudu ČR je vymezen způsob posuzování trestné činnosti pachatele v případě, že nestihne dokončit již započatý proces výroby omamné a psychotropní látky např. z důvodu zásahu Policie ČR, jak nastalo částečně i v nyní projednávané věci, a tedy část skutku se nachází ve fázi dokonání a část skutku je ve fázi pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 283 trestního zákoníku. Toto stanovisko bylo akceptováno i posledním rozhodnutím Ústavního soudu ze dne 6. 3. 2018, sp. zn. III. ÚS 3190/17.
20. Vzhledem ke shora uvedenému odvolací soud tedy dospívá k závěru, že skutková zjištění odpovídají výsledkům provedeného dokazování a jsou úplná a správná, takže ani odvolací soud neshledal důvody pro doplnění skutkových zjištění. Stejně tak je nutné odkázat na podrobnou a přílehlavou argumentaci soudu I. stupně v jednotlivých odstavcích odůvodnění napadeného rozsudku, ke které ani odvolací soud nemá žádné výhrady a naopak se s ní plně ztotožňuje a pro stručnost lze pak již na ni v plném rozsahu odkázat. Soud I. stupně tedy nepochybil, pokud jednání obžalovaného kvalifikoval jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, a to dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný neoprávněně vyrobil psychotropní látku, ač byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání tohoto trestného činu a jehož se dopustil s úmyslem vyrobít psychotropní látku, ač byl za takový čin v posledních třech

letech odsouzen. Vzhledem k samotnému vyjádření obžalovaného, k jeho předešlým opakovaným odsouzením za totožnou trestnou činnost, tedy vzhledem k dlouhodobosti a opakovanosti, i stanovisku obžalovaného, že tak bude činit i nadále, neboť s právní úpravou nesouhlasí, je nutné konstatovat, že obžalovaný jednoznačně jedná v úmyslu přímém.

21. Ohledně uloženého trestu má odvolací soud za to, že soud I. stupně správně přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem a k okolnostem spáchání trestného činu. Zejména je nutné poukázat na to, že obžalovaný se nachází v trestní sazbě od 2 do 10 let odnětí svobody. Nelze pak přehlédnout z opisu z rejstříku trestů a z připojených rozhodnutí, že obžalovaný již byl třikrát pravomocně za totožnou trestnou činnost odsouzen, a to rozsudky Okresního soudu v Prostějově sp. zn. 11 T 130/2016, sp. zn. 3 T 131/2017 a sp. zn. 2 T 63/2018. Obžalovaný se tedy nachází ve zkušební době podmíněného odsouzení za totožnou trestnou činnost. Dále pak je zřejmé, že nyní projednávané trestné činnosti se dopustil od jarních měsíců roku 2018 do 16. 8. 2018, tedy před vyhlášením rozsudku Okresním soudem v Prostějově ze dne 5. 2. 2019, sp. zn. 2 T 63/2018. Jsou zde tedy dány podmínky pro ukládání souhrnného trestu. Obžalovanému tak přitěžuje, že je mu ukládán trest za více trestných činů, přičemž se jedná o speciální recidivu, kdy již v minulosti byly vyčerpány alternativní tresty v podobě podmíněného trestu odnětí svobody i v podobě peněžitého trestu. Je pak zcela akceptovatelné ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody, přičemž pokud je uložen trest v trvání tří let, je nutné odvolacím soudem konstatovat, že se jedná o výměru v pouhé jedné osmině trestní sazby, tj. u speciální recidivy ještě trest velmi mírný, zohledňující postoj obžalovaného, který je přesvědčen o prospěšnosti svého jednání, se kterým se však z pohledu trestního práva nelze ztotožnit, a pokud výchovné tresty neměly na obžalovaného dostatečný vliv, aby změnil způsob svého chování a pokud i nadále by chtěl pěstovat konopí k léčebným a výzkumným účelům, tak se chovat v souladu se všemi ustanoveními zákona tak, jak jsou shora citovány, je nutné nyní již přistoupit k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, kdy obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl zařazen k výkonu uloženého trestu do věznice s ostrahou za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 5. 2. 2019, č. j. 2 T 63/2018-1274. Dále pak obžalovanému byl současně uložen trest propadnutí věci, a to jednak souhrnný, kdy se jedná o věci, které byly propadlé již rozhodnutím Okresního soudu v Prostějově sp. zn. 2 T 63/2018 a rovněž i sušené rostlinné hmoty se stonky a semeny z nyní projednávané trestní věci a dále pak i předmětů, které používá obžalovaný k páčání trestné činnosti, a to plastové a kulaté drtičky, a to vše v souladu s ustanovením § 70 odst. 1 trestního zákoníku.
22. Odvolací soud tedy potvrdil rozsudek soudu I. stupně, u něhož neshledal žádné procesní, skutkové ani právní vady, a proto odvolání obžalovaného jako nedůvodné bylo zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a, trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 tr. řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000 Kč** (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Brno 6. 2. 2020

Mgr. Šárka Dufková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Veselská

Doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické pod pořadovým číslem **126737185-153535-200220070929**, skládající se z **10** listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Vstup bez viditelného prvku.

Jméno a příjmení osoby, která konverzi provedla: **LENKA BABINCOVÁ**

Vystavil: **Okresní soud v Prostějově**

Pracoviště: **Okresní soud v Prostějově**

V Prostějově dne 20.02.2020

126737185-153535-200220070929